ANUL XI. No. 1233 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 23 August 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Intr'o chestiune de regulament

La sfârşitul acestei săptămâni se va întruni Consiliul Federal. Şedinţa aceasta a înaltului for, va fi exclusiv rezervată câtorva chestiuni privind Divizia Naţională. Se va judeca cererea de revizuire privind promovarea echipelor Dragoş Vodă şi R. G. M. T.

Iniţiaţii afirmă că amândouă divizionarele de mai sus vor fi evacuate şi trimise la urma lor sportivă...

Se va fixa formula viitoare a campionatului naţional şi însfârşit se va desbate o cauză de un interes imediat anume: actuala compunere a seriilor.

Chestiunea nu e de resortul consiliului. Ea priveşte Biuroul Federal, pentrucă originea ei este un apel contra unui act al unei comisii centrale.

Totuşi se spune că se va neglija această procedură privind competenta şi compunerea seriilor va fi desbătută de consiliu.

La baza discuţiei va fi un apel introdus de gruparea Ripensia, la care s'a asociat formal Crişana, iar Unirea Tricolor anunţă că-l va susţine.

Obiectul apelului îl cunoaşteţi: Ripensia protestează contra felului cum s'a făcut tragerea la sorţi, indicând anumite vicii cari ştirbesc prestigiul unei astfel de operaţii.

Criticile formulate de gruparea apelantă au provocat o polemică prin presă şi un memoriu care a fost înaintat F. R. F. A.-ului.

Noi am înregistrat toate opnniile. E cazul însă ca astăzi să reluăm obiectul polemicei şi să facem o constatare.

Independent de viciile de procedură pe cari le conţine apelul, există o chestiune pur reglementară.

Ripensia şi Crişana susţin că, prin faptul scutirei finaliştilor de anul trecut de operaţia tragerii la sorţi, fixaţi fiind capi de serie, nu s'a respectat regulamentul.

Intr'adevăr articolul 93 din regulamentul general de administraţie care se ocupă de compunerea seriilor, dă dreptate apelanţilor.

Iată cum sună acest articol:

«Cele două serii din divizia naţională se vor alcătui anual prin tragere la sorţi în aşa fel încât într'o serie să nu figureze două grupări din aceiaşi localitate».

Prin urmare nicăeri nu se vorbeşte de scutirea finaliştilor de tragerea la sorţi şi mai ales nu se fixează că finaliştii anului precedent vor putea fi fixaţi capi de serie.

Iată deci temeiul apelului şi mai aes proba evidentă că nu s'a respectat întocmai regulamentul atunci când s'a stabilit compunerea seriilor.

Biroul Federal va trebui să judece apelul care denunţă o nerespectare a regulamentului.

Şi independent de situaţia de drept grav neglijată, nu vedem necesitatea sportivă ca finaliştii de anul trecut să fie despărţiţi.

Noutate în campionatul naţional, marea noutate ar fi poate tocmai întâlnirea în aceiaşi serie a Ripensiei şi a Universităţii.

E clar deci, că apelul va trebui discutat de forul federal. Nu este exclus ca sub imperiul polemicii, partea introductivă în care se denunţă lucruri delicate, să fie neglijată. In nici un caz nu se va putea trece peste situaţia de drept, peste faptul că nu s'a respectat articolul 93 din regulamentul de administraţie.

LIS.

O INAUGURARE

Azi după amiază se inaugurează în capitală o nouă sală de gimnastică. E vorba de sala pe care Soc. de telefoane a amenajat-o în localul din Bul. Dacia pentru uzul exclusiv al funcţionarilor săi.

Această ştire pare la prima vedere mult prea modestă pentru a putea răsări cu autoritate dntr'un noian de banalităţi de cari ne izbim zi de zi. Pentrucă de săli de acest soiu nu prea duce lipsă capitala, mai ales că majoritatea lor fiinţează — ca să zicem aşa — în virtutea inerţiei, cu profesori blazaţi, cu elevi număraţi pe degete, şi cu rezultate inexistente.

Noua sală însă, care încheie un număr destul de impozant de săli despre cari aproape că am uitat pe unde sunt răvăşite, pare — date fiind auspiciile sub care va fiinţa — că va însemna într'adevăr ceva pentru educaţia fizică a capitalei. Intâiu, pentrucă Soc. de telefoane nu se hazardează într'o acţiune căreia nu-i vede şanse de reuşită şi apoi, pentrucă a înţeles din capul locului să pună la dispoziţie, — pentru regenerarea fizică a sutelor de funcţionari de cari dispune — sume destul de importante.

D-nii director general Oglivie, Burell şi Racotă, iniţiatorii sălii, au în materie de educaţie fizică principii cu adevărat americane. Principii pe cari le vor utiliza într'o instituţie cu sute de funcţionari dornici să beneficieze din plin de roadele unor experienţe cari au dat aiurea rezultate din cele mai bune.

In Statele Unite, nu există societate comercială care să nu pună la îndemâna funcţionarilor mijloace de regenerare fizică, după o muncă intensă de birou. Acolo, sacrificiile acestea nu sunt considerate nici ca un lux şi nici ca o extravaganţă. Din contra, grija pentru funcţionari este aproape literă de lege, mai ales că foloasele ei, se repercutează serios şi asupra intereselor societăţii. Pentrucă, bună starea fizică a funcţionarilor realizează un mai mare randament de muncă şi o voioşie constantă în serviciu, ceiace este incontestabil de preferat unei blazări generale provocată mai totdeauna de lipsa reînviorării fizice după istovitoare ore de birou.

Iniţiativa care păşeşte azi la primele realizări, merită aşa dar să fie relevată cum se cuvine. Mai ales că ea ar putea servi ca îndreptar atâtor instituţii cari pun interesele regenerării fizice a funcţionarilor pe ultimul plan al preocupărilor lor de tot felul. Şi apoi nu trebue uitat că sutele de funcţionari câştigaţi cauzei educaţiei fizice vor fi fără îndoială elementele cele mai sigure ale unei propagande eficace pentru cauza sportului.

Noua sală va fi condusă de un iscusit specialist în materie, d. prof. I. Moldovanu dela O. N. E. F., ceiace dovedeşte că iniţiatorii ei nu au pornit să desăvârşească ideea înainte de a-şi fi asigurat colaborările cele mai nimerite.

De vorbă cu d. maior Th. Davila

Preşedintele Biroului Federal ne vorbeşte despre Divizia naţională matchul cu Ungaria, jucătorii români, Cupa Europei de est şi grupările mici.

D. maior Davila este unul din puţinii noştri oficiali cari nu au nevoe să fie prezentaţi.

Un demaraj biografic oricât de succint îl surprinde pe liziera tuturor datelor footballului românesc. Determinându-i eşaloanele. Apărându-i meterezurile cele mai ameninţate, amenajându-le, transformându-le şi urmărindu-le apoi cu satisfacţia că la fiecare dintre ele a fost stegar de iniţiativă sau înfăptuire.

„A fost în 1908 — când s'a reîntors din Germania — după un oarecare Niculescu, a cărui identitate n'a putut să fie conturată, primul român care a jucat football, la Bucureşti. Mai întâi, la «Olympia». Apoi la «Colentina» şi însfârşit la «Colţea».

In 1912, alături de Prinţul de atunci Carol şi de d-nii Plagino, Cesianu, doctorul Costinescu, Cămărăşescu, George Costescu şi alţii, a fondat F. S. S. R.-eul.

A fost membru în vechea «Comisiune regională de football» şi în «Comitetul central». A fost preşedinte al «Regiunei Bucureşti» şi printre acei cari au colaborat la înfăptuirea O. N. E. F.-ului.

A ţinut primele cursuri de arbitri. A arbitrat.

In 1927 a plecat din ţară.

Acum doi ani s'a reîntors. In calitate de membru al «Comisiunii campionatului naţional» — dela înfiinţarea ei — s'a înrolat din nou — anul trecut — în plutonul voluntar de oficiali colaborând la girarea Diviziei naţionale.

Iar la ultima adunare generală a Federaţiei i s'a oferit preşedinţia Biroului federal.

Aşa dar, căpitan? l-am întâmpinat Duminecă în pauza matchului Z. A. K.—C. F. R.

D. MAIOR TH. DAVILA

D. Davilla are un aer indecis.

— Vrei să spui maior!

— Ba nu: căpitan... al Biroului federal!

— Ahaa! se dumireşte d. Davila, comandând «rupeţi rândurile» unui râs care explodează în rafale puternice. Am fost retrogradat!

Introducerea aceasta a prefaţat o discuţie pe careqam prelungit-o aproape o oră întreagă. D. Davila s'a supus docil unui întreg interogatoriu care i-a descifrat trecutul, i-a zigzagat intenţiile şi s'a cristalizat apoi înrt'un «interview» pe care tot timpul, la Romcomit, a trebuit să-l camuflăm iscodirilor sale repetate:

— Cred însă că nu e vorba de un interview!

— Desigur că nu!..

DIVIZIA NAŢIONALA

— Fostul Birou federal ne-a lăsat o moştenire grea, înmulţind echipele din Divizia naţională. Două serii de câte 9 echipe este o inflaţie care ameninţă prestigiul competiţiei.

— Sunteţi pentru o altă formulă?

— In ceiace mă priveşte, cred că o singură serie, care să selecteze cele mai bune 10 echipe din ţară este cea mai bună formulă pentru Divizia naţională. Sunt oficiali însă cari optează pentru o serie de 12 echipe. Este probabil că teza aceasta va triumfa. Eu însă, cred că 10 echipe — reprezentând frişca footballului românesc — sunt preferabile cataifului de mediocrităţi al celor 18 echipe admise de ultimul Consiliu federal.

— Aşa dar, Consiliul dela 26 August..

GEORGE FULGA

(Continuare în pagina III-a)

Şi totuşi Bodola a fost vândut!

O desminţire care nu desminte. Ce scrie Estilap

Am anunţat în numărul nostru de Luni transacţia senzaţională la care s'a pretat C. A. O.-ul în cursul turneului pe care-l întreprinde în apus, tranzacţie de pe urma căreia footballul românesc va pierde pe unul din cei mai buni produşi ai săi: pe Bodola.

Ştirea a produs, după cum era şi natural, senzaţie în toate cercurile sportive, date fiind condiţiunile cu totul excepţionale în cari s'a pus la cale vânzarea excelentului jucător român.

România a pierdut în decursul anilor foarte mulţi jucători de valoare. Pe cei mai buni poate, dar nici odată transferarea lor n'a fost obiectul unor tratative dela club la club ca acum. Jucătorii cari au părăsit România, fie pentru Ungaria, fie pentru Franţa au făcut acest gest din proprie iniţiativă, tentaţi de oferte ispititoare. In nici un caz însă nu le-a fost forţată mâna de chiar acei cari le-au simţit mai apoi lipsa.

Aşa că, ceiace a făcut C. A. O. cu Bodola ese din obişnuit, având caracterul unei vânzări de pe urma căreia jucătorul trecut în altă proprietate pare a fi cel mai puţin câştigat.

Pentru că, dacă este cunoscută tuturor suma pentru care a fost vândut Bodola (un milion lei) nimeni nu ştie în schimb ce condiţiuni de salarizare va găsi acest jucător la F. C. Genova.

Dacă aceste condiţiuni ar fi fost excepţionale, ele ar fi fost anunţate simultan cu suma pe care o încasează C. A. O.

Pe noi nu ne interesează însă — deocamdată — dacă Bodola va primi lunar 2000 lire sau numai 500. Amănuntul acesta ese din sfera preocupărilor noastre, pentru că «afacerea» Bodola nu priveşte numai cluburile cari au făcut operaţia de cumpărare-vânzare inclusiv pe jucătorul vândut.

Ci interesează mai presus de toate footballul românesc, footballul de care s'a abuzat cel mai mult când a fost vorba să i se răpească elementele ce i-au asigurat vitalitatea în momentele cele mai grele.

TRATATIVELE DELA LIEGE

C. A. O. a jucat Duminică la Liège, oraş care a fost punctul de întâlnire cu unul din conducătorii lui F. C. Genova. Tratativele angajate pe cale de scrisori încă din ţară (lucru anunţat de noi la vreme) au fost definitivate printr'un act de vânzare care asigură C. A. O.-ului, în schimbul cedării lui Bodola, suma de 100.000 lire italiene.

Renunţarea la Bodola a fost un pas prea greu de făcut pentru conducătorii echipei orădene, şi cu atât mai puţin putea fi împiedicată de vreun scrupul de conştiinţă.

Pentrucă este ştiut de toată lumea că echipa din Oradea este mai întâiu de toate o afacere comercială şi apoi un club sportiv.

Aşa că în perfectarea contractului, făcută după matchul de la Liège nu s'a ţinut seamă nici de interesele de moment ale echipei C. A. O., şi nici — mai ales — DE CELE ALE FOOTBALLULUI ROMANESC. Obiectivul principal a fost suma pusă la bătae, care, trebue s'o recunoaştem, dovedeşte din partea conducătorilor C. A. O.-ului un spirit comercial desăvârşit.

De altfel noi avem de mai multă vreme părerea formată despre aptitudinile negustoreşti ale clubului din Oradea. Căci ce poate fi mai comercial decât să-ţi închiriezi echipa pentru un turneu pe un termen fix, unui impresar care a avut grijă să-ţi verse un aconto gras? Este o operaţie care vădeşte spirit practic şi pe care C. A. O.-ul a făcut-o cu prilejul trecutului turneu în Franţa.

Conducătorii au angajat echipa, au încasat banii şi au trimis-o în Franţa să recupereze banii investiţi.

Echipa s'a dus, a cutreerat Franţa dealungul şi dealatul şi când n'a mai avut unde să joace a descins în Maroc, dat fiindcă în Franţa sumele realizate nu erau suficiente pentru a satisface pofta de câştig a arendaşului. Şi aşa am putut vedea pe C. A. O. jucând câte 3 şi 4 matchuri pe săptămână, biciuit de clauzele grele ale unui contract care dădea drept beneficiarului său să facă orice cu echipa.

Turneul de acum se prea poate să fie făcut în aceleaşi condiţiuni, dar lucrul nu ne priveşte.

Am amintit numai acest procedeu, pentru a se putea vedea că în materie de negustorie C. A. O. nu cunoaşte scrupule. Şi cu atât mai puţin când pentru un singur jucător capătă dintr'o lovitură 1 milion de lei.

O DESMINŢIRE FARA ROST

Sesizaţi de ştirile apărute în presă, conducătorii C. A. O.-ului rămaşi la Oradea, s'au şi grăbit să desmintă.

Fără, bine înţeles, să se fi interesat în prealabil la Liège—pentru că acolo s'a făcut tranzacţia — dacă ştirea apărută în presă este sau nu adevărată.

Desmintirea este însă în doi peri: adică şi desminte şi nu desminte. Ea a fost adresată federaţiei şi precizează că într'adevăr EXISTA TRATATIVE PENTRU CEDAREA CATRE F. C. TORINO A LUI BODOLA, dar că aceste tratative n'au fost definitivate...

Ceiace — adăogăm noi — domnii cari desmint de complezenţă din Oradea, *n'au avut de unde să ştie,* mai ales că între apariţia senzaţionalei ştiri şi expedierea la Bucureşti a desminţirei n'a existat nici spaţiul de timp necesar pentru obţinerea celor mai succinte informaţii telegrafice.

Desminţirea nu este aşa dar decât confirmarea ştirei.

De altfel, în chiar numărul de Luni, ziarul Orădean «Estilap» vorbeşte despre vânzarea lui Bodola. Ori, Estilap nu este un ziar oarecare. El cunoaşte tot ceiace se petrece în culisele C. A. O.-ului, mai ales datorită faptului că redactorul său de sport, d. Heller este unul dintre conducătorii acestui club.

Aşa că desminţirea despre care ne ocupăm este la rându-i desminţită de redactorul unui ziar care cumulează şi importante funcţiuni în conducerea C. A. O.-ului.

Afacerea Bodola, care pasionează azi întreaga opinie sportivă a României are însă mai multe faţete, pe cari le vom discuta pe larg în numărul viitor.

Cupa Federaţiei Române de ciclism

Un alt punct de atracţie al sezonului, îl constitue competiţiunea pentru cupa FRC-ului care se va disputa Duminică dimineaţa pe parcursul Bucureşti — Ploeşti — Bucureşti.

Cum alergarea pe echipe, cari vor porni din cinci în cinci minute — concurenţii vor trebui să lupte cu mai multă socoteală ca de obiceiu.

Câştigător individual neexistând — e necesară o coeziune puternică între componenţii echipei, o înţelegere bine definită între ei şi o armonie de eforturi. Plecările fiind separate iar echipele neştiind niciodată cu precizie situaţia în care se află, vor trebui să se întrebuinţeze serios, ducând un «train» iute.

Iar în caz că vreunul are o pană trebuie să rămână un altul cu el pentru a-i da posibilitatea să reia mai uşor contactul cu echipa sa. Sunt o mulţime de chestiuni de ordin technic şi tactic cari contează foarte mult într'o astfel de probă.

Lucian Popescu--Kid Chocolate pentru titlul mondial?

Matchul ar urma să aibe loc în capitală

In sărăcia de evenimente care sufocă activitatea pugilismului românesc, o veste menită să provoace o enormă şi justificată senzaţie.

Au fost angajate tratative pentru disputarea unui campionat mondial în Capitală. Prima încercare a unui român de a smulge un titlu mondial.

Lucian Popescu ar fi omul ales să încerce acest tur de forţă, adversarul urmând să fie furnizat de faimosul negru american Kid Chocolate, campion mondial la categoria pană.

Iată — în amănunt — despre ce este vorba şi ce sorţi de reuşită au tratativele de cari am pomenit mai sus.

UN «MECENA» DISCRET

Unui avântat admirator al nobilei arte în general şi al lui Popescu, în special, persoană bine situată materialiceşte şi care — deocamdată — ţine să-şi păstreze cel mai discret incognito, i s'a sugerat ideea organizării acestui campionat mondial, în Capitală. Increderea nelimitată pe care o are în fostul nostru campion european, cât şi speranţele largi ce are în şansele lui Lucian, l-au făcut să se entuziasmeze pentru această idee, s'o adopte şi să intre în tratative cu celebrul negru.

O OFERTA ISPITITOARE

Acum câteva zile, avântatul mecena de care pomenim, a făcut o ofertă campionului mondial la categoria pană în vederea deplasării sale în Bucureşti pentru un match cu Lucian Popescu, în care match titlul să fie pus în joc.

Se aşteaptă acum răspunsul americanului.

CARI SUNT ŞANSELE DE REUŞITA

Oferta trimisă lui Kid Chocolate, cuprinde condiţiuni atât de surâzătoare, tentaţii materiale atât de mari, încât — în cercurile pricepute — se crede că răspunsul nu poate fi decât favorabil.

In care caz Chocolate ar urma să facă cunoscut data care-i convine şi să fixeze condiţiunile technice ale disputei.

INCONVENIENTE

După cum e şi firesc însă, la perfectarea matchului sunt şi câţiva factori cari se interpun.

Este în primul rând distanţa enormă dintre New York şi Bucureşti. Şi e problematic dacă americanul — pentru bursa surâzătoare ce i se oferă — va risca rigorile unei călătorii istovitoare. Cu atât mai mult cu cât se ştie cât de atenţi sunt americanii atunci când îşi pun în joc un titlu şi cum nu acceptă nici o concesiune în astfel de cazuri.

Cu toate acestea, interesaţii sunt foarte optimişti

Două noi recorduri mondiale cicliste

La Rosmond, olandezul Van Hout a doborât recordurile mondiale cicliste pe 5 şi 10 klm.

Olandezul a acoperit 5 klm. în 6 m. 25 s. bătând recordul lui Oscar Egg, care era de 6 m. 41 s. 2/5. Pe 10 klm. Hout a făcut 13 m. 6 s. 3/5, întrecând cu peste 20 secunde fostul record deţinut de Archambaud.

Pe 10 klm., olandezul a reuşit o viteză mijlocie de 45 km. 800. In cursul acestei săptămâni Van Hout va ataca recordul mondial al orei.

România va participa la Torino

Echipa studenţească în curs de alcătuire

România va participa la olimpiada studenţească care va avea loc la Torino între 3 şi 10 Septembrie.

Culorile României vor fi reprezentate prin echipa studenţească de football. Deasemenea se duc tratative şi pentru deplasarea a câtorva atleţi. Deocamdată este sigură plecarea echipei de football.

Echipa noastră încă nu a fost formată, dar după toate probabilităţile va avea următoarea compoziţie:

Portari: Ego Munteanu (Sportul Studenţesc) şi **Burdan** (Gloria CFR)

Fundaşi: Sfera (U), **Iancovici** (U), şi **Lingner** (Olympia Buc.)

Mijlocaşi: Gain (U), **Ghilezan** (U) **David** (U), **Borbil I** (Belvedere).

Inaintaşi: Sârbu (U), **Emil Dumitrescu** (Venus), **Sepi II** (U), **Petea Vâlcov** (Venus), **Schileru** (Sp. Studenţesc), **Surlaşiu** (U).

Hotărârea de a se trimite o echipă studenţească la Torino, este bine venită şi credem că purtătorii culorilor noastre se vor prezenta în condiţii bune, pentru a putea face o bună propagandă sportului românesc universitar.

Rămâne de văzut numai dacă cluburile, din cari fac parte jucătorii chemaţi să reprezinte România, îşi vor da consimţământul lor. Credem însă că până la urmă nu se va găsi nimeni ca să împiedice o cât mai bună formare a echipei noastre studenţeşti.

Aşchia nu cade departe de pom...

Pentru Duminecă 27 August, regionala din Cluj a Automobil clubului român pregăteşte un concurs de rezistenţă pentru automobile. Intrecerea urmează să se desfăşoare pe o distanţă de peste 300 km. şi este deschisă tuturor trăsurilor inclusiv celor de mare sport şi celor de curse (?).

Până aci, nimic de zis, afară de punctul de întrebare ce l-am situat între paranteze, acolo unde îi este locul. Dar abia când ar trebui să intrăm în amănunte asupra concepţiei regulamentului competiţiunei, ne-am putea da seama de grozăvia pe care, conducătorii regionalei din Cluj o vor comite Duminecă.

Nu vom insista asupra punctelor deplasate ale acestui regulament, întrucât ne rezervăm acest drept pentru numărul viitor al ziarului nostru. Vom spune însă numai că, articolele prin care acest regulament păcătueşte, au făcut pe câţiva bun automobilişti să renunţe la participare, deşi aşteptau cu înfrigurare reluarea activităţei. Noi le dăm dreptate, dupăcum dreptate dăm şi conducătorilor automobilismului din Cluj cari, în demi ciraci ai celor dela centru, nu puteau să conceapă un lucru bun.

Adică, dacă o cursă de viteză pe circuit închis poate fi uşor înlocuită cu o alergare pe pista velodromului Floreasca, dece nu am admite ca şi un concurs de rezistenţă să se dispute sub prevederile unui regulament complectamente defectuos?

După cum am spus şi mai sus, procedeul nu ne miră, după cum nu ne mai miră nimic din ceiace face şi proectează Automobil clubul regal român. Şi dacă priceputii dela centru nu prea se întrec în preconizarea unor idei sănătoase, li se poate cere celor din provincie, când «aşchia nu cade departe de pom»?

JENNY DUMITRESCU